

er her Tale om Retten til at køre med Motorkøretøjer paa Biveje i Landkommuner, og efter Ændringsforslaget bliver altsaa Kørsel med Motorkøretøjer tilladt paa Biveje, naar Vægten er under 900 kg, og med Motorkøretøjer, hvis Egenvægt ikke overstiger 1,600 kg, det sidste kun, hvis saadan Kørsel ikke udtrykkelig er forbudt af vedkommende Sogneraad, der ved Opslag paa Vejene har bekendtgjort saadant Forbud. Udvalget har blot forandret Tallene, men ellers ikke ændret § 20 paa dette Omraade.

Ændringsforslag Nr. 12 til samme Paragraf gaar ud paa, at den Tilladelse, som ifølge Lovforslaget kan gives af Statskovvæsenet til Kørsel med Motorkøretøjer paa Veje, der vedligeholdes af dette, skal gives af Landbrugsministeriet, som er øverste Myndighed paa dette Omraade. Det næste Ændringsforslag knytter sig nøje dertil.

Ændringsforslag Nr. 14 til samme Paragraf lyder saaledes: „Kørsel paa Statskovveje er tilladt til og fra Ejendomme, hvortil der udelukkende er Adgang ad Statsskovveje“. Vi har modtaget et Andragende fra Raadvad Fabrikker, der ligger i Dyrehaven, i hvilket de har besværet sig over, at de ikke har fri Adgang til og fra deres Fabrikker, fordi de ligger i en Statsskov, og Udvalget har fundet, at det er naturligt, at de, der bor eller har Fabrikslokaler saaledes, at de ikke har anden Vej til disse, maa have Ret til at køre paa Vejene uden alt for mange Omstændigheder med at skaffe sig særlig Tilladelse.

Ændringsforslagene Nr. 15 og 16 drejer sig i Realiteten om at give Motorejerne større Ret, end de hidtil har haft, til selv at bestemme, hvilken Vej de vil benytte til deres Ejendom eller deres Forretningslokale. Det første Ændringsforslag gaar ud paa at stryge Ordene „efter Sogneraadets Anvisning“. Hidtil har man skullet andrage Sogneraadet om at anvise en bestemt Vej, men Ændringsforslaget bestemmer nu, at en Motorkøretøjs ejer anmelder for Sogneraadet den Vej, han vil bruge. Sogneraadet kan da, hvis det finder det nødvendigt, anvise en anden Vej, men dets Afgørelse kan indankes for Amtsrådet og eventuelt for Indenrigsministeren. Ændringsforslaget gaar altsaa ud paa at give Ejerne Ret til at benytte den Forbindelsesvej til deres Bolig, som de selv foretrækker, og Udvalget finder, at der ikke bør lægges unødvendige Hindringer i Vejen for Kørselen under saadanne Forhold.

Ændringsforslag Nr. 17 knytter sig til

Bestemmelsen i § 20 om, at „denne Ret til Færdsel tilkommer ogsaa den, som lejer eller laaner et Motorkøretøj, naar han har opgivet Ejerens Navn og Hjemsted for Sogneraadet og Politiet“, og gaar ud paa, at der efter Ordet „opgivet“ tilføjes: „eller senest 24 Timer efter Kørselen opgiver“, idet man ikke altid paa Forhaand kan opgive, at man vil køre paa dette Sted med det lejede Motorkøretøj.

Ændringsforslag Nr. 18 til § 22 gaar ud paa at tillade en forøget Kørehastighed, idet man forandrer Tallet 25 km til 30 km. De følgende Ændringsforslag til samme Paragraf gaar ud paa det samme. Udvalget har erkendt, at under ordinære Forhold kan man godt tillade, at Kørehastigheden paa Veje og Gader, hvor der er Plads og Færdselen ikke er for stor, kan sættes op fra 25 km til 30 km. Det viser sig, at en Fart af 25 km er det noget vanskeligt at holde, ogsaa fordi Publikum ønsker at komme rask af Sted, og under almindelige Forhold er der ikke nogen som helst Fare forbundet med denne lidt forøgede Hastighed. Der staar i § 22: „paa Landeveje maa Kørehastigheden, naar Vejbanen er fri, og Terrainet fremefter og til Siderne er let overskueligt, ikke overstige 50 km i Timen og i modsat Fald ikke 25 km i Timen“. Det er disse 25 km, vi foreslaar at forhøje til 30 km.

Ændringsforslag Nr. 19 til samme Paragraf gaar ud paa, at 2det Stykkes 1ste Sætning affattes saaledes: „I København, Frederiksberg og Købstæderne maa Kørehastigheden ikke overstige 30 km i Timen, i tæt bebyggede Landsbyer ikke 20 km i Timen“, og gaar altsaa ud paa at tillade en forøget Kørehastighed fra 25 til 30 km i København, Frederiksberg og Købstæderne, medens derimod Kørehastigheden i tæt bebyggede Landsbyer nedsættes fra 25 til 20 km. Udvalget har nemlig den Opfattelse, at i tæt bebyggede Landsbyer er Faren større end i Købstæderne, idet Børn ofte der ligger og leger paa Landevejen, og de er ikke forberedte paa, at der kan komme en Bil hvert Øjeblik. Det kan heller ikke virke generende for Passagererne, at Farten skal sagtnes det lille Stykke gennem en tæt bebygget Landsby.

Ændringsforslag Nr. 20 gaar ud paa at stryge Ordene „til Københavns, Frederiksbergs eller en Købstads Grund hørende“, saa at den paagældende Bestemmelse kommer til at lyde: „dog kan Justitsministeren efter indhentet Erklæring fra vedkommende kommunale Raad tillade en Kørehastighed af indtil 50 km i Timen for saa-